

MASTINO NAPOLETANO

(Mastino Napoletano)

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE : Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:13.11.2015.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies stróżujący i ochraniający.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 2 Pinczery, sznaucery molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Seksja 2.1 Molosy typu mastyfa.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Mastino napoletano jest potomkiem ogromnych rzymskich mastyfów, opisanych przez Columellę w pierwszym stuleciu n.e. w księdze *De Re Rustica*. Rozprzestrzenione przez legiony, którym pomagały w bojach, psy te stały się przodkami wielu europejskich ras w typie mastyfa. Przeżywszy setki lat we wsiach u podnóża Wezuwiusza i w regionie Neapolu, dopiero od 1947 roku stał się mastino napoletano obiektem planowej hodowli, z uporem i poświęceniem prowadzonej przez grupę miłośników rasy.

WRAŻENIE OGÓLNE : Duży, ciężki, masywny i krępy pies. Długość ciała większa od wysokości w kłębie.

WAŻNE PROPORCJE : Długość ciała większa od wysokości w kłębie o 15%. Proporcja długości czaszki do długości kufy 2:1. Długość głowy wynosi mniej więcej 3,8/10 wysokości kłębie. Szyja jest raczej krótka a obwód klatki piersiowej okazały.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT : Przewidywalny i lojalny, nie jest agresywny. Stróż posiadłości i jej mieszkańców, zawsze czujny, inteligentny, pełen godności i majestatyczny.

GŁOWA : Krótka i masywna, czaszka szeroka pomiędzy łukami jarzmowymi; Skóra na głowie obfita, tworzy zmarszczki i fałdy, szczególnie charakterystyczna i wyraźna przebiega od kąta powieki do kąta warg. Linie profilu równoległe.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka: szeroka, płaska, zwłaszcza pomiędzy uszami, przy oglądaniu z przodu o troszkę wypukłym czole. Łuki jarzmowe silnie rozwinięte, ale pokrywające je mięśnie są płaskie. Kość czołowa wyraźnie wystająca, bruzda czołowa zaznaczona, guz potyliczny ledwie widoczny.

Stop : Wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Osadzony na przedłużeniu górnej linii kufy, nie może wystawać przed przednią krawędź warg. Musi być duży, z dużymi, dobrze otwartymi nozdrzami. Barwa nosa odpowiadająca umaszczeniu: czarna u psów czarnych, ciemny szary przy innych umaszczeniach, i kasztanowy u rudyh.

Kufa: Bardzo szeroka i głęboka, szerokości mniej więcej tej samej co długości, która wynosi 1/3 długości głowy. Dolna i górna krawędź są równoległe, przez co kufa oglądana z przodu jest praktycznie graniasta. Głębokość kufy jest mniej więcej dwukrotnie większa niż jej długość.

Wargi : Mięiste, grube i obfite. Wargi górne, oglądane z przodu, stykają się w kształcie odwróconego V.

Boczny dolny profil kufy zarysowany jest przez dolną wargę; jego najniższym punktem jest kąt warg, które ukazują błonę śluzową. Kąt warg znajduje się na linii pionowej, poprowadzonej od zewnętrznego kąca oka.

Szczęki/ uzębienie : Silne, o mocnych kościach, łuki zębowe dobrze domknięte. Żuchwa musi być odpowiednio szeroka.

Zęby białe, mocne, równomiernie rozmieszczone. Uzębienie kompletne, zgryz nożycowy: siekacze żuchwy równo ustawione tuż za siekaczami szczęki, w kontakcie, albo cęgowy: siekacze stykają się górnymi krawędziami. Tolerowany odwrócony zgryz nożycowy.

Oczy : Osadzone frontalnie, na jednakowej wysokości, i szeroko. Raczej okrągłe i ani głęboko osadzone, ani wylupiaste. Barwa tęczówki ciemniejsza od barwy sierści, niemniej jednak oko jest jaśniejsze u psów rozjaśnionych maści. Zmarszczki nigdy nie są tak obfite aby upośledzać widzenie.

Uszy : Małe w porównaniu do wielkości psa, trójkątne, osadzone powyżej łuków jarzmowych, wiszące, płasko przylegające do policzków. Pozostawione w stanie naturalnym.

SZYJA :

Linia górna lekko łukowata. Raczej krótka. Stożkowata, dobrze umięśniona. Na spodniej stronie szyja pokryta luźną skórą, tworzącą podwójne, nieprzesadnie długie, wyraźnie rozdzielone podgardle., rozpoczynające się na poziomie żuchwy i sięgające nie dalej, jak do połowy długości szyi.

TUŁÓW : Długość o 15% większa od wysokości w kłębie.

Linia górna : Prosta,

Kłęb : szeroki, długi i niezbyt mocno zaznaczony.

Grzbiet : Szeroki, jego długość wynosi około 1/3 wysokości w kłębie. Partia lędźwiowa musi być harmonijnie połączona z grzbietem i odpowiednio szeroka.

Lędźwie: Szerokie, mocne, dobrze umięśnione. Wyraźne kości biodrowe, które wystają powyżej lędźwi.

Klatka piersiowa: pojemna, szeroka, o dobrze rozwiniętych mięśniach, długimi i dobrze wysklepionymi żebrami. Obwód klatki pokaźny. Rękojeść mostka znajduje się na poziomie stawu barkowego.

OGON : Mocny i gruby u nasady, zwęża się lekko ku końcowi. Sięga stawu skokowego. W spoczynku wiszący i szablasto wygięty, w ruchu noszony jako przedłużenie linii grzbietu lub nieco wyżej.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny: Oglądane z boku i z przodu są na odcinku od podłoża do łokcia pionowe, o kośćcu mocnym proporcjonalnie do wielkości psa.

Łopatk : Długa, ukośnie ułożona. Mięśnie dobrze rozwinięte, długie i wyraźnie wykształcone.

Ramię : Dobrze umięśnione. Tworzy z łopatką wyraźny kąt.

Łokcie : Nie wykręcone ani do wewnątrz ani na zewnątrz.

Przedramię : Długości prawie równej długości ramienia, idealnie pionowe, o mocnym kośćcu i suchych, dobrze rozwiniętych mięśniach.

Nadgarstek : Szeroki, suchy, bez obrzmiń, jest przedłużeniem pionowej linii przedramienia.

Śródreżce : Jest kontynuacją pionowego przedramienia. Umiarkowana długość i kątowanie.

Łapa : Okrągła, duża, palce wysklepione i zwarte. Opuszki zwarte, twarde i dobrze pigmentowane. Pazury mocne, zakrzywione i ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: W całości mocne i krzepkie, proporcjonalne do wielkości psa, muszą dawać odpowiedni napęd w ruchu.

Udo : Jego długość wynosi 1/3 wysokości w kłębie, a nachylenie do poziomu około 60°. Szerokie, o mocnych, wyraźnych mięśniach, z kością biodrową tworzy kąt 90°.

Kolano : Kąt w stawie kolanowym około 110°-115°.

Podudzie : Trochę krótsze od uda, nachylone pod kątem 50°-55°, o mocnym kośćcu i dobrze widocznym umięśnieniu.

Staw skokowy : . Kąt 140°-145°;

Śródstopia : Mocne i suche, niemal cylindryczne, Całkowicie proste i równoległe względem siebie.

Stopa: Mniejsza od łapy, okrągła, o wysklepionych palcach. Opuszki mocne, zwarte i pigmentowane. Pazury mocne, wygięte i ciemne.

RUCH : Ruch jest charakterystyczny dla tej rasy: w stępie koci, jak u lwa, powolny przypomina także krok niedźwiedzia. W kłusie zwraca uwagę mocny napęd, jaki dają kończyny tylne, i dobry wykrok przednich. Mastino rzadko wpada w galop, typowe chody to stęp i kłus. Tolerowany inochód.

SKÓRA : Gruba, obfita, luźna na całym ciele, szczególnie na głowie, gdzie tworzy liczne zmarszczki i fałdy, in a szyi, gdzie tworzy podwójne podgardle. Nigdy nie może być aż tak obfita żeby upośledzaa zdrowie i dobrostan psa.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka, twarda i gęsta, jednakowej długości na wszystkich partiach ciała, przylegająca, gładka, co najwyżej 1.5 cm długości. Włos przedłużony nie może nigdzie występować.

MAŚĆ : Pożądane umaszczenia to szare, ołowiane i czarne, ale także brązowe, płowe i czerwień jelenia, niekiedy z małymi białymi znaczeniami na klatce piersiowej i końcach palców. Każda z tych maści może być pręgowana, ponadto dopuszczalne są orzechowa, gołębioszara i izabelowata w różnych odcieniach.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy 65-75 cm. Suki 60-68 cm.

Waga: Psy 60- 70kg. Suki 50 - 60 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE :

- Wyraźny przodozgryz.
- Zakręcony ogon.
- Wysokość poza limitem.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

- Wyraźna zbieżność lub rozbieżność linii profilu.
- Grzbiet nosa wypukły lub wklęsły, nos wyraźnie orli (rzymski).
- Całkowity brak pigmentacji nosa.
- Tyłozgryz
- Entropium i ektropium
- Oko porcelanowe, całkowity brak pigmentacji powiek, zez.
- Brak zmarszczek, fałd i podgardla.
- Brak ogona, wrodzony lub nabyty.
- Rozległe białe plamy, biel na głowie.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .